

Ordføreren (Felsen): Udvalget har ikke troet som Udvalg at kunne tiltræde noget af de stillede Endringsforslag, men ethvert af Udvalgets Medlemmer har forbeholdt sig selv at høre sin Mening. Efterat det høie Thing ved Sagens anden Behandling har vedtaget, at Linien skulde føres fra Veile over Horsens, Fuldbro, Stilling til Aarhuus, og efterat den høitærede Indenrigsminister har erklæret, at forsaavidt den nu bestaaende Lov blev uforandret, da vilde Linien blive at føre over Fuldbro og Ny Mølle til Aarhuus, saa er der i Virkeligheden ikke anden Forskiel mellem at opretholde det nu ved anden Behandling her i Thinget Vedtagne, eller at forkaste Loven, end at i sidste Tilfælde vil der blive ført en Jernvei fra Fuldbro Mølle til Ny Mølle, og i første Tilfælde vil denne Vei kun blive en Vandforbindelse. Nu troer jeg ikke, at det behøver nogetomhelst Beviis, at en Vandvei ikke er en Erstatning for en Jernvei. Jeg kunde i den Henseende i Grunden blot henviser til, hvad der i den igaar ombealte Beveining om Jernbane-Dampfærger er fremsført fra Regeringens Side, thi det er deri saa stærkt som muligt gjort gjældende, at det kun er en meget ringe Erstatning, der lydes for en Jernbaneforbindelse, at have en Forbindelse tilvands. Om der nu naturligtviis ikke kan være Tale om en Sammenligning mellem Store Belt og det Vanddrag, hvorom der her handles, saa kunde der dog maaskee finde nogen Sammenligning Sted mellem Lille Belt-Farten og hiint Vanddrag, men i ethvert Fald troer jeg dog, at det maa erkjendes, at en Vandvei ikke er en Erstatning for en Jernvei. Med Hensyn til denne Vandvei, nemlig mellem Fuldbro og Ny, som der her nærmest er Tale om, skal jeg gjøre opmærksom paa, at dersom Vandveien forlænges med $1\frac{1}{2}$ Meil, saa vil det være det Samme som kun at tilstaae Ny Mølle og Silkeborgegnens en Forbindelse med Jernbanen een Gang daglig, medens denne Egn i modsat Fald, naar Vandveien kun gaaer til Ny Mølle, vil erholde mindst to Gange daglig Forbindelse med Jernbanen, men hvad der er langt væsentligere, det er, at Vandveien over Mos Sø er ubenyttelig i en meget længere Tid end Vandveien paa Ny Mølle Sø, netop

forbi Dampstibspassagen, naar Veien forlænges til Fuldbro, kun kan finde Sted een Gang daglig, og altsaa den hyppigere Fart, som bidrager til at holde Isen aaben, vil ikke kunne finde Sted, naar Vandveien saaledes forlænges. Der er desuden en anden Grund, som jeg skal gjøre opmærksom paa, hvorfor Vandveien paa Himmelbjergsøerne har noget større Betydning, end Vandveien paa Mos Sø, og det er den, at de Skovarealer, som ligge omkring Himmelbjergsøerne, ville paa en bekvemmere Maade faae Udstibningssteder langs Himmelbjergsøerne, hvorimod Mos Sø, som bekjendt, ikke er omgiben af saadanne Skovarealer, der ville kunne afgive Bidrag til Trafiken. — Det maa, som det synes mig, dog være klart, at de Interesser, som nu røre sig i Silkeborgegnens, paa ingen Maade kunne Andet end i høi Grad blive brøstholdne, naar man, i Stedet for at give dem Jernveien fra Ny til Fuldbro, kun vil give dem Vandveien. Grunden, hvorfor man har holdt saa meget paa at erstatte Jernveien med Vandveien, skulde være den store Besparelse, som derved skulde indvindes. Det er sagt, at der, ved at ombytte Jernveien med Vandveien, vilde indvindes et Beløb af 339,000 Rd. Det har været mig høist mærkværdigt, at dette Argument bestandigt er kommet frem og blevet gjentaget, efterat det fra Regeringens egen Side er udtrykkelig erkjendt, at dersom der skulde etableres en regelmæssig Dampstibsfart paa Søerne, saa vilde den Besparelse, der kunde være imellem at gjøre Vandveien og Jernveien istand, forsvinde aldeles, idet Dampstibsfarten vilde være meget bekostelig at drive. Jeg troer, at det kan ansees som indbrømmet fra alle Sider, at vi maae stole paa, at den Beregning, som er givet fra Regeringen derom, er fuldstændig rigtig, og at det altsaa, som Følge deraf, forholder sig, som i Motiverne er sagt, at Etablering af en Dampstibsfart vil medføre, at der ikke vil blive nogen Besparelse ved at erstatte Jernveien med Vandveien. Naar det saaledes er godtgjort, at for Silkeborgegnens Interesser er Vandveien ingen Erstatning, og at for Statskassen indeholder den ingen Besparelse, saa er der jo endnu kun et eneste Moment, som kunde gjøre, at man skulde opgive denne Jernvei, og det er Hen-